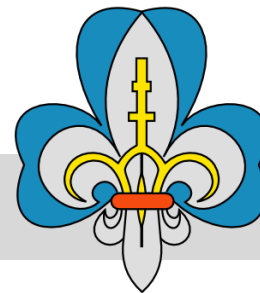

Václav Rubeš – Akela

† 15. októbra 2012

Za bratom Václavom Rubešom

Brat Václav Rubeš - Akela sa narodil 29. 1. 1930. Skautovať začal v roku 1945. Činovnícke skúšky zložil v roku 1946 a následne vodcovskú v roku 1947. LŠ „Orlie hniezdo“ absolvoval v roku 1947. bol inštruktorom v odboroch zdravotník, bylinkár, orientácia.

V rokoch, keď skauting bol zakázaný br. Akela bol prenasledovaný ŠTB. V tom čase aktívne pracoval v ružomerskom odbore turistiky pri vtedajšej Telovýchovnej jednote bavnárskych závodov. Dosiahol aj kvalifikáciu inštruktora cvičiteľov turistiky. Zo skúseností získaných v skautingu založil, neskôr preslávenú, Lesnú školu turistických oddielov mládeže (TOM). Bol autorom viacerých turistických príručiek a jeho činnosť vyústila do založenia Metodického kabinetu v Ružomberku, využívaného v celej republike.

Br. Akela s nadšením privítal obdobie politického uvoľnenia v roku 1968. Verný svojmu skautskému sľubu: Raz skautom, navždy skautom sa pustil do obnovenia skautingu v Ružomberku. Vznikal úspešný a mohutný skautský zbor. Ružomberok sa stal sídlom Podtatranskej oblasti šiestim okresom a na zakladajúcom sneme ho plénum zvolilo za oblastného vodcu.

Po dvoch rokoch eufórie a uvoľnenia v spolkovej činnosti prišiel opäť zlom. Politická normalizácia pod vedením Gustáva Husáka znamenala pre skautských činovníkov zákaz práce s mládežou. Pre Václava Rubeša to znamenalo opätovné vyšetrovanie, sledovanie Štátnou bezpečnosťou, prepustenie z práce, represálie, ponižovanie celej rodiny. Tak to šlo až do roku 1989.

Začiatkom januára 1990 sa v Ružomberku zišli tí najskalnejší, aby si navzájom vymenili informácie o plánovanom konaní IV. Celoslovenského skautského snemu, ktorý zvolali na 27. mája 1990 do Žiliny. Tu bol br. Akela zvolený za kmeňového náčelníka chlapčenského kmeňa na Slovensku. V septembri 1991 Akela obnovil oddiel starších skautov a vznikla skupina ružomerských oldskautov. V roku 1992 bol na V. sneme Slovenského skautingu zvolený za náčelníka SISK a vo funkcii zotrval 3 jedno funkčné obdobie. Potom už zo zdravotných dôvodov nekandidoval.

Bol organizátorom prvých trojstretnutí oldskautov Poľska, Čiech a Slovenska.

V Ružomberku každoročne organizoval distribúciu Betlehemskeho svetla.

Prácu pre skauting však neprerušil a asi po päťročnom úsilí sa mu podarilo 22. februára 1997 otvoriť v Ružomberku Skautské múzeum, v tom čase jediné v štátoch bývalého východného bloku. Skautské múzeum v Ružomberku sa postupne stalo metodickým, ale aj historickým centrom strednej Európy, študijným a konzultačným strediskom poslucháčov niektorých typov slovenských vysokých škôl. Uznávajú ho v štrnástich národných organizáciách Európy. Vedenie múzea uskutočnilo aj desať ročníkov Medzinárodných stretnutí skautských zberateľov. Skautské múzeum má svoju edičnú a publikačnú činnosť nazvanú Edícia Stopa a

doteraz vyšlo v nej niekoľko desiatok titulov. Skautské múzeum sa stalo aj miestom zasadnutí historickej komisie Slovenského skautingu, ktorej bol členom

Václavovi Rubešovi udelili veľa uznání, ocenení, diplomov, cien. Za jeho medzinárodné aktivity mu udelili poľský Harcerský kríž, vysoké vyznamenania od českého Junáka i pamätnú medailu rakúskeho skautského zväzu. Slovenský skauting mu udelil vyznamenania: Za skautskú vernosť II. stupňa, Skautskú lásku, Tri prúty bratstva.

V plnom nasadení síl náhle zomrel 15. októbra 2012.

Čeť jeho pamiatke

*Peter Janota – Slížik
Historická komisia SISK*